

Fra Klubbens besøg hos TV-station Lorry Onsdag den 14. marts 2012

Mellem kl. 18.30 og kl. 19.00 samledes deltagerne foran tv-stationen, der har til huse i ejendommene Allegade 7-9 på Frederiksberg.

Derefter fik vi af en journalistelev, Anton, i redaktionens mødesal en orientering om tv-stationen. Orienteringen foregik delvis på grundlag af dvd-fremvisning, der bla. beskrev, hvorledes de i løbet af dagen optagne indslag var lavet.

I øvrigt var Allegade nr. 9 i begyndelsen af det 19. århundrede en lystgård, kaldet Enighedslyst. I Frederik d. 6.s ældre dage (d. 1839) blev ejendommen traktørsted med navnet ”Cafe Chantant” med syngepiger m.v. Ejendommen erhvervedes 1896 af bagermester, journalist m.v. Frederik Laurentius (med kælenavnet Lorry) Feilberg. Senere tilkøbtes nr. 7 og 11, der derefter sammen med nr. 9 kom til at udgøre ”Forlystelsesetablissementet Lorry”. Lorry var i 1945 udsat for schalburgtage og blev jævnet med jorden, men blev bygget op igen og var forlystelsesetablissement frem til 1976, hvor det lukkede.

I 1989 lejede Frederiksberg kommune ejendommen til ”TV2 i Hovedstadsregionen”, som det oprindeligt hed. Stationen gik i gang 1. januar 1990. Stationen har i 1999 købt bygningerne af staten, som havde overtaget dem.

Stationen hedder siden 11. januar 2012 ”Lorry”. Den betjener 1,9 mill. Mennesker i området Helsingør, Hundested, Roskilde og Køge samt København og Frederiksberg. Den er uden reklameindtægter og fuldt licensbetalt. Det anses nemlig som en ret for befolkningen at se lokalt tv. Stationen sender ”Free to Air” og kan ses via en almindelig antenne. Budgettet er på 66 mill. kr.

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevarerministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

Stationen har egen bestyrelse. Dan Tschernia er direktør, og har været det siden starten i 1989. Der er 80 ansatte. Journalisterne udfører selv alle funktioner: Lyd, chauffør, klipning osv.

Tv-udsendelser skal gennemføres med stor tidsmæssig akkuratess, og vi blev indlagt nøjagtigt i tiden mellem 18.50-19.00.

Kl. 19.30 tog Anton os under strenge pålæg om ikke at hoste eller på anden måde støje med ind i studiet til nyhedsudsendelsen kl. 19.30. Vi befandt os i selve studiet uden lydmæssig afskærmning, og den mindste lyd ville gå ud til alle tv-seerne.

Studieværten var denne aften Jonas Steene. Han sad allerede på sin plads og begyndte oplæsningen af udsendelsens nyheder. Teksten havde han dels på papir foran sig, dels på rullende tekst på det kamera, der sendte billedet ud til seerne. Ind imellem sendtes indslag, der i løbet af dagen var optaget i regionen. Disse pauser benyttede værten til at ”øve” sig på oplæsningen af de kommende punkter.

Der var et indslag fra områdets udkant, Hundested, men af særlig interesse for medlemmerne var indslaget om flytningen af ”Veilstrups Æblehave”. Vicedirektør Veilstrup Andersen havde nogen tid før sin pensionering på Plantedirektoratets område

etableret en samling af gamle æblesorter. I forbindelse med omstrukturen inden for Fødevarerministeriet, blev samlingen flyttet til Frilandsmuseet. Vi oplevede også et meget vel gennemført live interview, hvor Jonas Steene havde en samtale med den nye leder af ”Dannerhuset”, direktør Susanne Philipson, der tiltræder 10. april. Hun var virkelig inde i materien og kunne give klart udtryk for sine meninger og opfattelser.

Efter udsendelsen havde vi lejlighed til at se studiet og den dertil hørende teknik fra en noget anderledes vinkel end i stuerne der hjemme. I samtalen

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevareministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

med studieværten fik vi bl.a. oplysning om, og hvordan interviewet var forberedt. Samtalen gav en spændende indsigt i, hvorledes nyhedsudsendelsen og dermed principielt også andre live tv-udsendelser laves. Det var udbytterigt. Nogle af deltagerne fik lejlighed til at sidde på studieværtens plads og foretage en kort oplæsning af nogle af nyhederne. Denne seance kunne opleves på adskillige skærme i lokalet.

Efter udsendelsen viste Anton rundt i resten af huset, hvor vi bl.a. besøgte ”Guldaldersalen” og ”Drachmannsalen”, hvor Holger Drachmann traf sin Edith. Hun hed nu Amanda Nielsen og var syngepige i forlystelsesetablisementet. Lokalerne er fredede og derfor intakte, men udsmykningen skæmmes naturligvis af den megen teknik, der er stoppet ind overalt.

Besøget, der sluttede ved 21-tiden, gav et interessant indblik i en særegen verden, som vi ellers kun kender fra tv-skærmens færdigt redigerede billeder.

